

Psalm XXI

WESPAZJAN KOCHOWSKI

PSALMODIA POLSKA

Psalm XXI

Confitebor Tibi Domine in toto corde meo¹.

Psalm 9

PRZY POKAZANIU SIĘ KOMETY ALBO MIOTŁY OGNISTEJ IN ANNO 1680

Wyznam, o Boże, w pokornem sercu przedziwne Imię Twoje, rozmyślając w cudownych, a rozumowi niepojętych dziełach Twoich.

Gdzie spojrzę², gdzie się obrócę, wszędzie obecnym jest, a nie tylko miejsce, na którym stoję, ale i oddech, który tchnę, od Ciebie być przyznawam³.

Patrzę w górę⁴; aż nieba opowiadają chwałę i znają Cię być⁵ stwórcą empirejskich sfer kołowrotu.

Pojrzeli⁶ po ziemi albo się na bezdenne morze zapatrują; aż Ty sypiesz granice królestwom, dajesz prawa narodom i nieutrzymane wód morskich wały⁷ wędzidłem mandatów⁸ Twoich kielnasz.

Twoją chwałę i wszechmocność opowiada bezrozumne stworzenie; dopieroż, których⁹ na obraz Twój stworzył, wielbić Cię mają ludzie.

Tyć tego, o Stwórcu, nie potrzebujesz, ale przecie wdzięcznym być nie wadzi.

Któż określi nieogarnioną moc? Kto wyrazi nieoszacowaną dobroć? I nad niebiosa wyniesione miłosierdzie Twoje?

Gdyśmy obrazili majestat Twój, karania godnych osądziłeś; nie chciałeś jednak skwapliwie karać, w zapalczywości gniewu Twego.

Napominałeś przez proroki, wyrzucałeś na oczy przez kaznodzieje, w ostatku jawne na niebie wystawiłeś następującej kary pogroźki:

Gore¹⁰ na podmiesiecznych¹¹ sferach zapalona gniewu Twego pochodnia i nigdy królestwom bez uszczerbku nie świecący kometa.

Obłoki wydały z siebie już niewilgotną rosę, ale krwawym deszczem ziemię skropiło niebo.

Trzęsła się, gdzie niezwykaj, ziemia; i kagańce niebieskie światła swoje kryły; następującą przeznaczając rzeczy podmiesiecznych wariacją.

Skądże Panie te niezwykle cuda i w nadpowietrznych rzeczach dziwowiska: jeno od Ciebie ojcowskie do nawrócenia przestrogi.

Niebo, Ziemia, Gwiazda,
Natura, Bóg

¹Confitebor Tibi Domine in toto corde meo (łac.) — Chwałę Cię, Panie, całym sercem; Psalm 9. [przypis edytorski]

²spojrzeć (daw.) — spojrzeć, popatrzeć. [przypis edytorski]

³od Ciebie być przyznawam (daw.) — przyznaję, że jest (pochodzi) od ciebie. [przypis edytorski]

⁴w górę (daw.) — w górę; wzwyż. [przypis edytorski]

⁵znają Cię być stwórcą (daw.) — znają cię jako stwórcę; wiedzą, że jesteś stwórcą. [przypis edytorski]

⁶pojrzeli (daw.) — konstrukcja z partykulą wzmacniającą -li; znaczenie: czy spojrzę, jeśli spojrzę. [przypis edytorski]

⁷wały (daw.) — fale. [przypis edytorski]

⁸mandat (daw.) — tu: prawo. [przypis edytorski]

⁹których na obraz Twój stworzył (daw.) — konstrukcja z ruchomą końcówką czasownika; inaczej: których stworzyłeś na Twój obraz. [przypis edytorski]

¹⁰gore (daw. forma) — tu: płonie, gorze. [przypis edytorski]

¹¹podmiesieczny (daw.) — podksiężycowy; ziemski, dotyczący Ziemi. [przypis edytorski]

Ty, któryś na ścianie napisał Baltazowi przyszłego upadku oznajmienie; tymże palcem, ognisty wyraziłeś charakter¹².

Na zgubę jednym, w upamiętanie drugim, a wszystkim, aby widzieli, iż Bóg stwórca, panuje narodom i stanowi królestwom granice.

Któż podobny Panu, Panu i Bogu naszemu? W którym wszelkie stworzenie jest, rusza się i żyje?

Zaprawdę, wielki Pan, sam cuda czyniący; a ten Bóg monarcha wszystkiego, stwórca nieba i ziemi.

Skruszy ramię grzesznika i złoźnika, i obrzydliwą wyniosłość poniży.

Uczyni sprawiedliwość sierocie i uciśnionemu i rozkaże, aby się więcej pyszny nie wielmożył na ziemi.

Któremu w dobroci niepojętemu, w miłosierdziu nieprzebranemu, w karaniu nieskwapliwemu, a w Trójcy świętej jedynemu; niech będzie cześć i chwała od wszelkiego stworzenia na wieki, Amen.

---

¹²*charakter* (daw.) — tu: litera, znak. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/psalmodia-polska-psalm-xxi/>

Tekst opracowany na podstawie: Wespazjan Hieronim Kochowski, Trybut należyty wdzięczności wszystkiego dobrego dawcy Panu i Bogu, albo Psalmodya polska za dobrodziejstwa Boskie dziękująca, przez jedną najlichszą kreaturę roku pańs. 1693 napisana, a do druku podana roku pańs. 1695; wyd. Kazimierza Józefa Turowskiego, nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, Kraków 1859.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikizródła (<http://pl.wikisource.org>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Wojciech Kotwica.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przeznacz 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przeznacz darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).